

کارگران کاغذ سازی کارون

شوشتر، یک گام به پیش در جدال برای زندگی

اکبر پویا فر - از ایران

یکشنبه بیست نهم دی ۱۳۸۷

کارگران کاغذ سازی کارون شوشتر به جدال برای زندگی مصمم و پیگیر ادامه میدهند. در همین راستا کارگران چندین بار به سید محمد سادات ابراهیمی نماینده شهرستان شوشتر در مجلس شورای اسلامی اولتیماتوم دادند مبنی بر اینکه چنانچه به خواست کارگران رسیدگی نشود، کارگران و خانواده هایشان در مقابل دفتر ریاست جمهوری و مجلس دست به تجمع اعتراضی خواهند زد.

وی ضمن درخواست های مکرر خواهان مهلت از کارگران شد و قول داد که مشکل کارگران را در مجلس پیگیری خواهد کرد تا اینکه بالاخره روز ۶ آبانماه ۸۷ خبر از تشکیل "ستاد بررسی و رفع مشکل کاغذ سازی کارون" توسط وزیر صنایع و معادن داد. کارگران که گوششان از این وعده و وعیدها و دروغگوئی ها پر شده است تصمیم به تجمع اعتراضی در مسیر سفر دور دوم احمدی نژاد به استان خوزستان در اهواز گرفتند.

کارگران روز سه شنبه ۲۶ آذر ماه از ساعت ۶ صبح در ترمینال مسافربری شهرستان شوشتر حضور بهم رساندند و با اتوبوس و وسائل شخصی سواری راهی اهواز شدند و با حمل پلاکاردهای اعتراضی که از قبل بهمین منظور تهیه کرده بودند در مسیر سفر احمدی نژاد جلوی مصلی نرسیده به چهار راه آبادان تجمع کردند.

ماموران انتظامی و امنیتی با جلوگیری از حضور کارگران با پلاکارد و نوشتن اسامی سه تن نمایندگان کارگران معترض جهت دیدار با احمدی نژاد، پلاکاردهای کارگران را ضبط کردند.

نمایندگان کارگران موفق شدند در کمیته بحران که متشکل از ۵ وزیر منجمله وزیر نفت بود حضور یابند و مشکلات کارگران را مطرح و خواستار رسیدگی شوند. کارگران پس از بازگشت به شوشتر بعد از ظهر روز چهارشنبه ۲۷ آذر ماه ۸۷ نیز با پریائی تجمع اعتراضی قصد ورود به سالن مسجد آل طیب که مشاور رئیس جمهور در آنجا حضور یافته بود را داشتند که از ورود آنان بشکل جمعی ممانعت شد اما نمایندگان کارگران توانستند به داخل سالن رفته و اعتراض خود را به مشاور رئیس جمهور اعلام نمایند و خواستار رسیدگی به مشکلاتشان شوند. روز پنجشنبه ۲۸ آذر ماه نیز کارگران به تجمع اعتراضی جلوی فرمانداری دست زدند.

کارگران که هر روز بر سر کار در کارخانه حاضر میشوند در ساعت ۸ و نیم صبح روز شنبه هفتم دیماه ۸۷ بدنبال سخرنانی اهانت آمیز ربانی مدیر عامل شرکت، وی را به همراه ملکی رئیس امور اداری و جانشین مدیریت و فلاح مدیر امور مالی از کارخانه بیرون انداختند و خودروهای راکه در اختیارشان بود از آنان گرفتند. بدنبال این اقدام کارگران میگویند این دومین بار است که از غارت و چپاول اموال کارخانه توسط ربانی و همدستانش در هیئت مدیره شرکت جلوگیری بعمل می آورند.

روز بعد یکشنبه ۸ دیماه سه نفر از نمایندگان کارگران با خواست بازگشت بکار و ادامه کار شرکت و سایر مطالباتشان به فرمانداری مراجعه کردند. علی اصغر قوچانی فرماندار شهرستان شوشتر خبر از مصوب شدن بازگرداندن کارخانه به بانک صنعت و معدن در دور دوم سفر استانی هیئت دولت و راه اندازی کارخانه داد.

کارگران و خانواده هایشان ۲۱ ماه است که از شمول بیمه تامین اجتماعی خارج شده اند و فاقد دفترچه بیمه بوده و هیچگونه دستمزدی دریافت نکرده اند و با فقر و نداری دست و پنجه نرم میکنند. برای تامین مخارج معیشتی و ادامه تحصیل فرزندانشان ناگزیر از قرض و قوله و بعضاً فروش لوازم منزل و فرش زیر پایشان شده اند. کارگران که از داشتن دفترچه های درمانی تامین اجتماعی محروم شده اند خود و همسر و فرزندانشان اغلب بخاطربی پولی ناچار از تحمل درد و رنج ناشی از بیماری هستند. بعضی از کارگران به بیماریهای روانی مهلکی دچار شده اند و حتی یکی از کارگران جانش را در اثر بیماری و ناتوانی در پرداخت هزینه های سرسام آور درمانی از دست داده است. یکی دیگر از کارگران در اثر فشار و ناراحتی مبتلا به ریزش مو شده است. تنی چند از کارگران مبتلا به از دست دادن مشاعر و راه رفتن با پای برهنه شده اند. اینها و بسیاری موارد دیگر عوارض ناشی از تحمیل شدیدترین شرایط ضد انسانی و فقر و فلاکت مفرط، قطع دستمزدها و عدم برخورداری از حداقل حقوق پایه ای برای زندگی منجمله بیمه تامین اجتماعی به کارگران است. علیرغم تحمیل این شرایط طاقت فرسا کارگران تسلیم جنگ فرسایشی دولت و کارفرما نشدند و تجمعات اعتراضی متعددی در مقابل مراکز رژیم در محل نظیر فرمانداری، اداره کار و استانداری در اهواز و همچنین راهپیمائی با شکوه در سطح خیابانهای شهرستان شوشتر و برپائی تجمع اعتراضی جلوی دفتر ریاست جمهوری در تهران در دو نوبت سازمان دادند. طی اینمدت بر خواست های برحق خود پافشاری کردند و با وجود مواجه شدن با سرکوب و ضرب و شتم توسط گارد رئیس جمهوری در تهران و نیروی انتظامی در اهواز مقابل استانداری که به مصدومیت تعدادی از کارگران و تحمل درد و رنج ناشی از اسپری گاز فلفل انجامید به مبارزه و استقامت خود ادامه دادند و از پاننشستند.

در سال ۸۳ کارخانه کاغذ سازی که ۶۲ میلیارد تومان ارزش گذاری شده بود از طریق سازمان خصوصی سازی با دلالی شرکت آتیه دماوند تنها با مبلغ ۹۵ میلیون تومان نقد و تعدادی چک به شرکت سرمایه گذاری استقلال واگذار گردید. اقدامی که موجب بلاتکلیفی ۲۳۰ کارگر این کارخانه گردید. مدیر عامل این شرکت که علیرغم ممنوع الخروج!! بودن در دوبی بسر میبرد تا کنون به تعهدات خود عمل نکرد و تصمیم به اخراج کارگران گرفت که با اعتراض و مقاومت و مبارزه کارگران روبرو گردید. مانع اصلی در چپاول کارخانه توسط کارفرما و عوامل ریز و درشت حکومتی، کارگران و خانواده هایشان بودند که طی این چهار سال دست از مبارزه نکشیدند و اجازه ندادند اموال شرکت توسط کارفرما و عوامل حامی او در هیئت مدیره شرکت و استانداری و سایر مراکز دولتی را به تاراج ببرند.

فشار مبارزاتی بی امان کارگران موجب شد که بالاخره دولت تصمیم به فسخ قرارداد با کارفرما و بازگرداندن مالکیت کارخانه به بانک صنعت و معدن بگیرد. مشکل کارگران اما مالکیت خصوصی یا دولتی و بانک نبوده و نیست.

کارگران کاغذ سازی که اکنون موفق شده اند به بلاتکلیفی وضعیت اشتغال خود و عدم راه اندازی کارخانه پایان دهند در اولین قدم بعدی خواهان تامین شغلی، دریافت غرامت دستمزد بمدت ۲۱ ماه و برقراری فوری بیمه تامین اجتماعی و تحویل دفترچه های بیمه و احتساب این مدت بعنوان سابقه بیمه میباشند. کارگران طی اینمدت از طریق

طرح دعوی و شکایت موفق شده اند که حکم بازگشت بکار خود را از اداره کار و تامین اجتماعی شهرستان شوشتر دریافت کنند و هر روز در محل کار حاضر شده اند. بدین ترتیب خواست های کارگران علاوه بر حقانیت بر پایه ی قانونی نیز استوار است.

برگزاری مجمع عمومی ظرف اتحاد و همبستگی کارگران در مقابل توطئه های دولت و کارفرما و عوامل اوست. اطلاع رسانی و جلب توجه رسانه ها و خبر گزاریها و مردم در محل و حضور اعتراضی در گرد همائی های مسئولین رژیم و الزام به قرار دادن مشکلات و مطالباتشان در دستور کار آنان یکی از عوامل مهم در ادامه کاری و موفقیت مبارزات شان بوده است. یک عامل مهم دیگر و رمز اتحاد و تحکیم روحیه مبارزه جوئی کارگران، برپائی مجمع عمومی و گرد هم آمدن و تصمیم گیری جمعی در محل کار و همچنین در محل تعاونی مسکن کارگران و یا پارک آزادگان علیرغم مزاحمت نیروی انتظامی در برخی موارد است و باید بطور منظم ادامه یابد.

اکبر پویا فر - از ایران

سایت آزادی بیان